

[H. C. Hansen.]

at kunne lukke en mængde kontorer i løbet af kort tid. Det er dog mennesker, det drejer sig om, der sidder dér, så og så mange hundrede mennesker stadigvæk. Jeg forstår på en redegørelse, at det vel er 700, som stadig sidder i varedirektoratet eller deromkring. Det er dog mennesker, familier. Behøver man sådan uden videre i en tid, da det er forbandet vanskeligt at få beskæftigelse andetsteds, at give et afskedigelsesanliggende en så grov form, som jeg synes det er, når man både fra indenrigsministerens og statsministerens side bombastisk erklærer, at i løbet af kort tid lukker man en mængde kontorer. Jeg synes, der i det politiske også er et personligt hensyn at tage, og det synes jeg de ærede pågældende ministre har overset i denne forbindelse.

Jeg tror, den højtærede handelsminister har ret i, at så længe vi ikke har valuta-reserver, der kan tjene som stødpude overfor en eventuel ugunstig udvikling f. eks. i bytteforholdet, vil det være nødvendigt at undgå at træffe dispositioner, som medfører uoverskuelig risiko. Dette gælder så meget mere, som vort dollarproblem fremover tegner overordentlig alvorligt. Den højtærede handelsminister har for sit vedkommende klart og med megen alvor og med megen styrke fremhævet dette. Hvis jeg må tillade mig et kort citat, vil jeg læse, hvad den højtærede handelsminister sagde i sin tale på spalte 2697 om dollarproblemet:

„Dette problem er i virkeligheden overordentlig alvorligt, og det er i dag ikke til at se, hvorledes man skal overvinde de vanskeligheder, der rejser sig heraf.“ Jeg opfatter det som en meget alvorligt formet advarsel, således må den være ment fra den højtærede handelsministers side, og det giver os unægtelig en baggrund, som jeg nok synes må være vigtig for os ved en vurdering af de foranstaltninger, som vi her i rigsdagen mener at kunne indlade os på overfor liberaliseringsproblemet i den kommende tid.

Alene på baggrund af den indstilling, som den højtærede handelsminister gav udtryk for i sin fremsættelsestale, er det for mig forståeligt, at ministeren er tilbageholdende med hensyn til løfter om videre liberalisering. Som en koncession til statsministerens betydeligt mere optimistiske syn på vore økonomiske forhold fremkom handelsministeren dog med en enkelt bemærkning om de liberaliseringsperspektiver, som andre regeringsmedlemmer dyrker med så stor

iver. Den højtærede handelsminister sagde — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Hvis de sidste måneders bedring i valutasituationen kan fortsætte, skulle en væsentlig forudsætning være bragt tilveje for at foretage yderligere frigørelse i overensstemmelse med de af Marshallorganisationen fastsatte regler. Det er da også regeringens hensigt snarest at tage dette spørgsmål og de problemer, der knytter sig hertil, op til fornyet behandling.“

Denne udtalelse er lidet forpligtende, og den kan dække handelsministerens egen mening, men det kan ikke undre, at vi andre må stille spørgsmål om, hvad der egentlig ligger i udtalelsen. Jeg er ikke sikker på, at den højtærede minister vil være i stand til at svare derpå, såvidt jeg har forstået oplægget indtil nu, men det er et væsentligt anliggende. Det er så meget mere nærliggende at stille et sådant spørgsmål, som der i øjeblikket indenfor samarbejdsorganisationen i Paris finder drøftelser sted om en ændring af den praksis, der hidtil har været fulgt ved gennemførelsen af liberaliseringen i Vesteuropa.

Som også nævnt af den højtærede handelsminister er man indenfor organisationen i færd med at opstille en liste, omfattende varer, der under visse forudsætninger skal liberaliseres i samtlige lande. Såvidt det er oplyst overfor mig — ganske vist ikke i vareforsyningsudvalget, for vi er, mig bekendt, ikke orienteret om detaljerne i de fremgangsmåder og drøftelser, som internt fra dansk side finder sted, men jeg kender lidt til de forhandlinger underhånden, som har været ført med erhvervsorganisationerne —, altså såvidt det er oplyst overfor mig, har Danmark med stor iver deltaget i debatten om denne nye fællesliste, og dette er naturligvis kun udmærket. Den tidligere fællesliste var jo langt fra gunstig, set fra vort synspunkt, idet denne liste kun omfattede få landbrugsvarer, ligesom listen var opstillet, uden at der samtidig var truffet foranstaltninger med henblik på forskellighederne i toldniveauet, de såkaldte dobbeltpriser, statshandelen og de voksende forsyningsvanskeligheder for råvarer. Problemet er imidlertid, i hvilket omfang disse ting vil blive løst i forbindelse med den nye fællesliste. Det er muligt, at man kan få optaget forskellige landbrugsvarer på listen, men dette vil ikke hjælpe meget, hvis de øvrige uligheder, jeg har nævnt, og som den højtærede handelsminister nu udmærket erindrer at han selv på regeringens vegne har nævnt i den skrivelse,